

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 16. juni 2010
Enhed: Sygehuspolitisk center
Sagsbeh.: SUMANI
Sags nr.: 1003877
Dok nr.: 237360

Folketingets Sundhedsudvalg har den 19. maj 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 576 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen J. Klint (S).

Spørgsmål nr. 576:

"Ministeren bedes oplyse, hvordan ministeren agter at følge op med en understregning af det lægelige ansvar i forhold til at sikre at kvinden eller parret har den fornødne forældreevne for at kvinden / parret kan modtage en kunstig befrugtning."

Svar:

Den konkrete sag vedr. tvangsanbringelse af et barn, som har været omtalt i medierne, er meget kompleks, da kvinden - ifølge den efterfølgende medieomtale - blev henvist til behandling af smerter som følge af en sygdom i underlivet og således ikke med henblik på kunstig befrugtning. Kvinden har efter de foreliggende oplysninger modtaget hormonbehandling, og der har ikke været tale om kunstig befrugtning.

Vi kan i sagens natur ikke i sundhedslovgivningen fastsætte regler om vurdering af forældreegnethed i forbindelse med graviditeter, som opnås på naturlig måde. Men i lov om kunstig befrugtning er der fastsat regler om vurdering af forældreegnethed i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning.

Jeg vil derfor henvise til min besvarelse af SUU 501, hvori der er redegjort for, at loven om kunstig befrugtning medfører, at den ansvarlige læge i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning skal vurdere et pars evne til at drage fornøden omsorg for et barn efter fødslen. I lov om kunstig befrugtning er begrebet "kunstig befrugtning" defineret således, at det omfatter de forskellige teknikker til undersøgelse, diagnostik og behandling, der bruges, hvor graviditet hos en kvinde søges etableret på en anden måde end ved samleje.

Supplerende kan det oplyses, at det af bekendtgørelse nr. 119 af 7. februar 2007 om vurdering af forældreegnethed i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning fremgår, at lægen ved vurdering af, om der er åbenbar eller begrundet tvivl om en kvindes eller et pars forældreegnethed, kan lade nedenstående indgå:

- 1) eventuelle misbrugsproblemer hos kvinden eller parret,
- 2) kvindens eller parrets mentale tilstand, der kan få betydning for omsorgsevnen for et kommende barn,
- 3) forhold der kan bevirke anbringelse af barnet uden for hjemmet,
- 4) at den ene eller begge kommende forældre allerede har et barn, der er anbragt uden for hjemmet på grund af familiens forhold.

Forårsaget af den seneste tids debat er det min opfattelse, at der kan være behov for en procedureændring. Jeg vil derfor anmode Sundhedsstyrelsen om at justere vejledningen om lægers anvendelse af kunstig befrugtning, således at det vil fremgå, at den ansvarlige læge i tvivlstilfælde ud over at indhente udtalelser fra sociale myndigheder og praktiserende læge også bør inddrage en anden relevant læge i vurderingen af, hvorvidt parret eller kvinden evner at drage omsorg for et barn efter fødslen.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Anna Skat Nielsen